

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 11/J/2014

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 17J

Ședința publică din 22 octombrie 2014

Președinte - _____

Judecător _____

Judecător - _____

Judecător - _____

Judecător - _____

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei N.V., judecător în cadrul Judecătoriei M., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin inspector judiciar, judecător C.G.B. și pârâta judecător N.V., personal.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că au fost făcute verificările dispuse de secție la termenul anterior cu privire la modalitatea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de punere în executare a sentinței civile nr. /21.03.2011, precum și la situația privind dosarele doamnei B.M., înregistrate pe rolul Judecătoriei T. și al Judecătoriei _____; în acest sens a fost depus un proces verbal însoțit de înscrisuri în copie de către grefă, înscrisurile fiind comunicate ambelor părți, la data de 22.09.2014.

Nemaifiind alte cereri de formulat ori probe de administrat, secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare doamnei judecător N.V., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.(t) teza a II-a din Legea nr.303/2004. Arată că, astfel cum a rezultat din cercetările efectuate, fapta săvârșită constă în aceea că pârâta cu gravă neglijență a soluționat contestația în anulare ce a făcut obiectul dosarului nr. ____/____/2013, înregistrat pe rolul Judecătoriei T., cu aplicarea greșită a dispozițiilor procedurale civile. Contestația în anulare formulată împotriva sentinței civile nr. ____/21.03.2011 a fost întemeiată pe dispozițiile art.317 alin.1 din Codul de procedură civilă, în vigoare până la data de 15 februarie 2013, iar instanța de judecată a soluționat și motivat hotărârea potrivit dispozițiilor art.506 din noul Cod de procedură civilă, în vigoare începând cu data de 15 februarie 2013.

S-a reținut că doamna judecător N.V. nu a respectat dispozițiile art.24 din noul Cod de procedură civilă, potrivit cărora „dispozițiile legii noi de procedura se aplica numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare” și nici dispozițiile art.27 din noul Cod de procedură civilă, potrivit cărora „Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul”, în condițiile în care cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

T. la data de 14 februarie 2011. Situația de fapt constatată, respectiv faptul că dosarul nr. ____/____/2013 al Judecătorei T. a fost soluționat cu aplicarea greșită a dispozițiilor procedurale, a fost recunoscută de doamna judecător N.V. atât la momentul efectuării cercetării disciplinare, cât și în fața secției. Referitor la apărările pârâtei cu privire la situația personală, apreciază că acestea au fost de natură să contribuie la aplicarea greșită a dispozițiilor procedurale de către aceasta, putând fi avute în vedere la circumstanțierea faptei, însă nu pot constitui o justificare de natură a înlătura grava neglijență.

Pârâta judecător N.V., personal, solicită respingerea acțiunii disciplinare pentru următoarele motive:

În primul rând, apreciază că nu i s-a cauzat petentei un prejudiciu atât de grav; arată că a urmărit cursul litigiilor pe care doamna B.M. le-a avut cu S.C. _____ T. – D. SA și a înțeles că în anul 2003 aceasta și-a vândut apartamentul din T., iar noul cumpărător nu a achitat datoriile către SC _____ T. – D. SA, motiv pentru care SC _____ T. – D. SA a chemat în judecată pentru pretenții pe doamna B.M., întrucât aceasta nu comunicase că a vândut apartamentul respectiv; au fost pronunțate două hotărâri prin care petenta a fost obligată la plata unor sume de bani către SC _____ T. – D. SA, una fiind pronunțată în anul 2010, cea de-a doua fiind pronunțată în anul 2011, procedura în ambele dosare efectuându-se cu doamna B.M. la aceeași adresă, în T..

Mai arată pârâta că, în prima hotărâre care putea fi atacată, petenta nu a fost nemulțumită, aceasta fiind nemulțumită de cea de-a doua hotărâre care era irevocabilă, motivând că nu a fost citată corespunzător. Mai mult decât atât, pentru al doilea titlu executoriu, doamna B.M. a făcut abia în anul 2013 contestație în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
anulare, deși executarea silită a fost încuviințată în anul 2011. Astfel, consideră că indiferent de greșeala sa, fiind vechiul cod de procedură civilă sau noul cod de procedură civilă, soluția ce ar fi trebuit dată în dosarul respectiv, era tot de respingere.

În al doilea rând, apreciază că nu reprezintă o gravă neglijență din partea sa eroarea care a fost strecurată în hotărâre, arătând totodată că a intrat în profesie în anul 2009, începându-și activitatea la Judecătoria B., la Secția Penală, soluționând numai dosare penale. În anul 2012, aflându-se în concediul de îngrijire copil, a obținut transferul la Judecătoria T., iar când a fost sunată de conducerea instanței solicitându-i-se să-și reia activitatea, fiind probleme cauzate de deficitul de personal, a acceptat, arătând că nu și-a pus problema să refuze. După reluarea activității i s-a adus la cunoștință că va prelua un complet de judecată civil, cu foarte multe dosare complexe, pe care se intrase la permanență de aproximativ un an. Mai arată că, hotărârea în care s-a strecurat greșeala a fost dată în a doua ședință după începerea activității și recunoaște faptul că a greșit în condițiile în care nu mai soluționase cauze civile, după o perioadă îndelungată de pauză și după intrarea în vigoare a noului cod de procedură civilă.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară, sub nr.11/J/2014, Inspekția Judiciară a solicitat secției ca, prin

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art.100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei N.V., judecător în cadrul Judecătoriei M., cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâta a pronunțat sentința civilă nr.____ din 11.09.2013, admitând excepția tardivității formulării contestației în anulare în temeiul dispozițiilor art. 506 din noul Cod de procedură civilă, în condițiile în care speței îi erau aplicabile dispozițiile art. 319 din Codul de procedură civilă anterior.

Se susține că aspectele sunt probate cu înscrisuri constând în situația statistică privind activitatea judecătorilor instanței, pentru perioada august – decembrie 2013, perioadă în care doamna judecător N.V. și-a desfășurat activitatea în cadrul Judecătoriei T.; Hotărârea nr. 1 din 3.01.2013 a Colegiului de conducere al Judecătoriei T. prin care domnul judecător E.N. a fost desemnat să preia completul C.14 civil, începând cu data de 14.01.2013; date privind componența completului C14 pe parcursul anului 2013; listele de ședință în care a participat doamna judecător N.V. în perioada august – decembrie 2013; Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. ____ din 23.05.2013 prin care a fost numită doamna judecător N.V. în funcția de președinte al Judecătoriei M.; Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. ____ din 10.12.2013 prin care s-a hotărât delegarea doamnei judecător I.M.C. în funcția de vicepreședinte al Judecătoriei T., precum și hotărârile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
judecătorești pronunțate în litigiile petiționarei ce au legătură cu hotărârea pronunțată de pârâtă.

Doamna judecător N.V. a fost audiată în cursul cercetării disciplinare, ocazie cu care a declarat că recunoaște situația de fapt constatată în cuprinsul rezoluției în ceea ce privește modul în care a pronunțat sentința civilă nr. ____ din data de 11.09.2013, în dosarul nr. ____/____/2013 al Judecătoriei T..

În acest sens, a declarat că hotărârea pronunțată a fost consecința faptului că nu mai soluționase niciodată cauze de natură civilă până în luna august 2013, iar completul civil pe care l-a preluat începând cu luna august 2013, anterior acestei date, a fost prezidat de aproape toți judecătorii instanței, numărul și vechimea cauzelor aflate pe rolul acestui complet fiind destul de mari.

Doamna judecător a mai arătat, pe plan personal, că în perioada în care și-a desfășurat activitatea în cadrul Judecătoriei T. făcea naveta zilnic pe ruta M. (localitatea de domiciliu) – T. și că avea în îngrijire un copil în vârstă de 9 luni la data reluării activității. În aceste condiții timpul necesar studiului ședințelor de judecată și al pronunțării cauzelor era insuficient.

Doamna judecător a depus și o declarație scrisă în care a prezentat în principiu aceeași situație de fapt ca și cea din declarația dată cu ocazia cercetării disciplinare.

În drept, Inspekția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

Pârâta nu a depus întâmpinare.

La termenul din data de 10.09.2014 pârâta a fost audiată în fața secției, ocazie cu care a reluat susținerile din cadrul cercetării disciplinare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, a arătat că în luna august a fost solicitată să-și întrerupă concediul de maternitate, iar ședința din 11.09.2013 a fost a doua ședința cu cauze civile, până atunci pârâta soluționând numai cauze penale. A precizat pârâta că s-a strecurat o eroare judiciară datorită volumului mare de activitate și a faptului că a fost chemată din concediu de maternitate, pentru a intra într-o ședință de judecată ce avea ca obiect cauze civile. A mai arătat că în luna august a avut peste 100 de dosare de motivat precum și alte activități, întrucât la instanță au fost doar 2 judecători și că dosarele din completul pe care l-a preluat fuseseră amânate succesiv, nefiind un complet pe care să fi fost repartizat un judecător stabil.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

Prin sesizarea înregistrată la Inspekția Judiciară, în data de 7.01.2014, petenta B.M.M.a formulat plângere împotriva doamnei judecător N.V., judecător care a pronunțat sentința civilă nr. ____ din 11.09.2013, în dosarul nr. ____/____/2013 al Judecătoriei T.. Petenta B.M.M. și-a manifestat nemulțumirea față de soluția pronunțată, prin sentința civilă nr. ____ din 11.09.2013, în dosarul nr. ____/____/2013 al Judecătoriei T..

Ca urmare a constatării existenței indiciilor săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în temeiul dispozițiilor art.45 alin. (6) lit. b) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, Inspekția Judiciară, prin rezoluția din 3.04.2014, a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător N.V..

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 23 mai 2014, la sediul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judecătorei T., încheindu-se proces verbal în acest sens.

Sub aspectul situației de fapt secția reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 14.02.2011, pe rolul Judecătorei T., sub nr. ____/____/2011, reclamanta SC ____ T. - D. SA, a chemat în judecată pe pârâta B.M.M., cu domiciliul în T., str. ____, solicitând obligarea acesteia la plata sumei de 1182,47 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor aferente perioadei 26.11.2009 – 24.12.2010, 286,64 lei majorări de întârziere calculate în perioada 01.12.2009-13.12.2010, cu cheltuieli de judecată.

Prin sentința comercială nr. ____ din 21.03.2011, instanța a admis acțiunea și a obligat pârâta la plata sumelor solicitate, sentința pronunțată fiind irevocabilă.

Împotriva acestei sentințe pârâta B.M.M. a formulat contestație în anulare, ce a fost înregistrată pe rolul Judecătorei T. la data de 5.06.2013 sub nr. ____/____/2013.

În motivarea contestației s-a arătat că dosarul nr. ____/____/2011 a fost soluționat la primul termen de judecată din data de 21.03.2011, termen pentru care a fost citată la o adresă indicată în mod greșit în acțiune, respectiv T., str. ____, bl. ____, et. ____, ap. ____, jud. D., în condițiile în care la acel moment domiciliul său era în B., str. ____, nr. ____, bl. ____, sc. ____, ap. ____, sector ____.

Contestația în anulare a fost întemeiată pe dispozițiile art. 317 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă în vigoare până la data de 15.02.2013.

Prin sentința civilă nr. ____/11.09.2013 pronunțată de doamna judecător N.V. s-a dispus admiterea excepției tardivității și respingerea contestației ca tardiv introdusă, excepție ce a fost invocată la termenul din 11.09.2013, din oficiu de instanță. În practica sentinței s-a consemnat faptul că, după strigarea cauzei, s-a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prezentat consilierul juridic al intimatei care a depus la dosar întâmpinare, prin care a invocat excepția tardivității formulării contestației în anulare.

În considerentele sentinței s-a reținut faptul că potrivit art.506 din Codul de procedură civilă, contestația în anulare poate fi introdusă în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii dar nu mai mult de 1 an de la data când a rămas definitivă, iar sentința civilă nr.____/21.03.2011 pronunțată în dosarul nr._____/_____/2011 era definitivă la data pronunțării.

Potrivit dispozițiilor art.24 din noul Cod de procedură civilă prevederile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare, iar potrivit art.27 din noul Cod de procedură civilă hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.

Dispozițiile art.317 din Codul de procedură civilă în vigoare până la data de 15.02.2013 prevăd următoarele:

(1) Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, pentru motivele arătate mai jos, numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului:

1. când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii;

2. când hotărârea a fost dată de judecători cu călcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență.

(2) Cu toate acestea, contestația poate fi primită pentru motivele mai sus-arătate, în cazul când aceste motive au fost invocate prin cererea de recurs, dar instanța le-a respins pentru că aveau nevoie de verificări de fapt sau dacă recursul a fost respins

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

fără ca el să fi fost judecat în fond.

Potrivit art. 319 alin (2) din Codul de procedură civilă, în vigoare până la data de 15.02.2013, contestația se poate face oricând înainte de începutul executării silite, iar în timpul ei, până la împlinirea termenului stabilit la art. 401 alin. (1) lit. b) sau c).

Împotriva hotărârilor irevocabile care nu se aduc la îndeplinire pe cale de executare silită, contestația poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data când contestatorul a luat cunoștință de hotărâre, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas irevocabilă.

Potrivit art.401 din vechiul Cod de procedură civilă contestația se face în termen de 15 zile de la data când:

b)- cel interesat a primit, după caz, comunicarea ori înștiințarea privind înființarea popririi. Dacă poprirea este înființată asupra unor venituri periodice termenul de contestație pentru debitor începe cel mai târziu la data efectuării primei rețineri din aceste venituri de către terțul poprit.

c)- debitorul care contestă executarea însăși a primit somația ori de la data când a luat cunoștință de primul act de executare, în cazurile în care nu a primit somația sau executarea se face fără somație.

Potrivit dispozițiilor art.506 alin.(1) din noul Cod de procedură civilă contestația în anulare poate fi introdusă în termen de 15 zile de la data comunicării hotărârii, dar nu mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas definitivă.

Sentința comercială nr. _____ a fost pronunțată la data de 21.03.2011, fiind definitivă și irevocabilă de la aceeași dată, dată la care erau aplicabile dispozițiile vechiului Cod de procedură civilă, în vigoare până la data de 15

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

februarie 2013.

Așa cum s-a reținut și mai sus, potrivit dispozițiilor art.27 din noul Cod de procedură civilă hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul, respectiv Codul de procedură civilă în vigoare până la data de 15.02.2013, text de lege aplicabil în cauza ce formează dosarul nr. ____/____/2011.

Raportat la aceste dispoziții legale, secția reține că doamna judecător N.V. a aplicat în mod greșit dispozițiile noului Cod de procedură civilă, respectiv articolul 506 din noul Cod de procedură civilă, dispoziții ce reglementau contestația în anulare, în condițiile în care speței îi erau aplicabile dispozițiile art. 319 alin. (2) din vechiul Cod de procedură civilă.

Potrivit dispozițiilor art.99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Dispozițiile art.99¹ din Legea nr. 303/2004 prevăd că există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane și gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

Textul prevăzut de art. 99¹ din Legea nr. 303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Din punctul de vedere al laturii obiective, secția apreciază că poate intra în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Or, în cauza de față, așa cum s-a arătat și mai sus, doamna judecător N.V. nu a făcut aplicarea în cauză a unor reglementări legale fără nicio legătură cu cauza, ci doar a interpretat în mod greșit dispozițiile de punere în aplicare a noului Cod procedură civilă, apreciind că reglementările aplicabile în cauză sunt cele prevăzute de noul Cod de procedură civilă și nu cele prevăzute de vechiul Cod de procedură civilă.

În consecință, nu se poate susține că doamna judecător N.V. a făcut o greșală evidentă, neîndoielnică și pe care nici omul cel mai puțin avizat nu ar fi săvârșit-o.

În ceea ce privește forma de vinovăție cu care se poate săvârși abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.t) din Legea nr.303/2014, legiuitorul, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Culpa este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese.

În analiza laturii subiective trebuie avut în vedere că vinovăția reprezintă poziția psihică pe care un anumit om o are față de o anumită faptă și față de urmările

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

acesteia; ea nu este ceva generic, ideal, abstract, ci, dimpotrivă, ceva concret, manifestat în planul existențial al unei anumite fapte ilicite legate, psihologic, de făptuitorul ei. Culpă gravă nu comportă intenția de a face rău, prezentând doar o gravitate particulară: aceea a unui act grav, neglijență grosolană pe care nici omul cel mai puțin avizat nu ar comite-o.

Diferența dintre culpa ușoară și culpa gravă se reduce la a delimita prudența de imprudență și diligența de neglijență.

Acest criteriu trebuie completat și cu elemente de ordin subiectiv ce țin de circumstanțele concrete care decurg din locul, timpul, împrejurările în care a fost comisă fapta. Verificarea existenței unei abateri disciplinare presupune examinarea temeinică a circumstanțelor în care a trebuit să lucreze magistratul, a noutății și dificultății problematichilor juridice cu care acesta s-a confruntat, a situației jurisprudenței și doctrinei, pentru a se ajunge la concluzia existenței faptei (Cauza C.R. contra Regatului Unit).

În ceea ce privește circumstanțele în care a fost săvârșită fapta, secția subliniază că toți judecătorii în funcție trebuie să beneficieze de o pregătire profesională corespunzătoare pentru a face față nevoilor unei instanțe de drept comun, ceea ce presupune capacitatea acestora de a trata diverse domenii aflate în competența acesteia, însă nu se poate susține că doamna judecător N.V. nu a depus efort pentru a corespunde standardelor cerute de lege.

Activitatea concretă, a doamnei judecător N.V. nu trebuie raportată la etalonul stabilit de către societate pentru conduita „celui mai diligent și mai prudent om” și nu trebuie să aibă în vedere, în acest sens, un model abstract, universal valabil. De asemenea trebuie avut în vedere ansamblul tuturor circumstanțelor,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

împrejurărilor, evenimentelor, condițiilor obiective, străine de persoana făptuitorului, care a caracterizat fapta ilicită concretă.

În acest sens se poate reține că pârâta judecător a înțeles să respecte hotărârea Colegiului de Conducere prin care a fost repartizată pe un complet civil, deși nu avea această specializare, a început serviciul mai devreme, fiind de acord să-și întrerupă concediul pentru creșterea copilului și a încercat să se pună la punct cu reglementările în materie, consultându-se cu colegii în acest sens.

Doamna judecător nu avea posibilitatea să refuze repartizarea pe un complet de civil întrucât Colegiul de conducere al instanței, la repartizarea judecătorilor pe complete, trebuie să aibă în vedere atât volumul de activitate cât și specializarea judecătorilor, iar în măsura în care aplicarea concomitentă a acestora asigură o bună îndeplinire a justiției, prioritate are volumul de activitate.

Secția reține și faptul că doamna judecător N.V. a intrat până în luna august 2013 doar în ședințe cu cauze penale, iar în anul 2013, până în luna august s-a aflat în concediu pentru creșterea copilului. Ședința din data de 11.09.2013, era a doua ședință din cariera doamnei judecător, în materie civilă, iar noutatea și dificultatea problematicei date de intrarea în vigoare a noilor coduri civil și de procedură civilă erau destul de mari. Dificultatea era dată și de faptul că unora din cauzele cu care fusese investită le erau aplicabile dispozițiile vechiului Cod de procedură civilă, iar altele le erau aplicabile dispozițiile noului Cod de procedură civilă, aceste cauze fiind pe rolul aceluiași complet, la același termen.

De asemenea doamna judecător a fost repartizată pe un complet care anterior, nu fusese prezidat de un magistrat stabil, numărul cauzelor fiind destul de mare.

Potrivit declarației dată de doamna judecător I.M., doamna judecător N.V., de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
la revenirea în activitate, a manifestat un interes deosebit pentru soluționarea dosarelor ce i-au fost repartizate, având în vedere noua specializare în care își desfășura activitatea, solicitându-i în mod constant ajutorul în vederea adaptării sale la noua materie în care își desfășura activitatea. Tot doamna judecător I.M. a mai arătat că pentru un judecător care nu a mai soluționat dosare în materie civilă, cauzele aflate pe rolul completului C14 puteau fi considerate mai dificile.

Din datele statistice obținute cu ocazia cercetării disciplinare privitoare la volumul de activitate al doamnei judecător a rezultat că doamna judecător în luna august 2013 a condus 4 ședințe de judecată, a rulat 130 dosare, fiind soluționate 123, iar în luna septembrie, lună în care a avut loc fapta dedusă judecății, a intrat în 7 ședințe, a rulat 188 dosare, soluționând 108 cauze.

Prin urmare, secția apreciază că doamna judecător a manifestat prudență și grijă față de modul în care avea să-și exercite atribuțiile constând în aplicarea dispozițiilor procesual civile în cauzele repartizate spre soluționare, eroarea săvârșită fiind singura de acest gen, deși a mai soluționat în acea perioadă un număr de încă 231 de cauze.

Față de aceste circumstanțe, secția apreciază că fapta doamnei judecător N.V. se circumscrie unei **culpe scuzabile**, care nu este de natură a atrage răspunderea disciplinară în condițiile prevăzute de art. 99 lit. t) teza a –II- a din Legea nr.303/2004, modificată și republicată.

Mai mult decât atât, sub aspectul consecințelor produse prin fapta pârâtei judecător, secția reține că **petenta B.M. nu a fost grav vătămată în drepturile sale patrimoniale**, existând mijloace legale prin intermediul cărora să fie reiterate susținerile invocate de aceasta în cadrul contestației în anulare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pentru toate aceste considerente, secția apreciază că prin probele administrate în cauză nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și modificată, motiv pentru care, va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei N.V.-judecător în cadrul Judecătoriei M., ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei N.V., judecător în cadrul Judecătoriei M., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 22 octombrie 2014.

Președinte,

Judecător _____

Judecător _____

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judecător _____

Judecător _____

Judecător _____

Grefă:

Judecător _____

Grefier _____

